

Año II. Número 69

Vilafranca del Panadés, 3 Juny de 1938

Ejemplar suelto: 15 céntimos

Els sindicats base de la victòria

Quant el 19 de Juliol, s'aixecaren els militars traidors, ningú hauria dit de lo que eremcapaços els obrers organitzats, en els Sindicats, i menys es creien—els ilusos capitalistes espanyols—que la nostra organització, la C. N. T., i menys encara la F. A. I. actuessin amb una responsabilitat tan gran, i amb un grau de capacitat tan el·levat.

Les dues organitzacions, conceptuades pels capitalistes i polítics tots, sublevats i no sublevats, com l'essència del desordre, del piliatge, protectors d'atracadors... fóren les qui no tan sols derrotaren els facciosos en les gloriuses jornades de Juliol, sinó les úniques que amb plena visió salvaren l'economia, e posaren en marxa l'indústria abandonada—les dues per tots, i sense directors, ni tècnics, ni homes suficients, però amb un grau de capacitat, de sacrifici, d'amor al treball, formidables, salvaren el que els de més deixaren caure.

La política Capitalista ha fracassat ja en tots els aspectes; no pot donar a l'Humanitat cap sol·lució als seus problemes,—no importa que es digui dictatorial, més o menys democràtica, no té res a fer ja, el seu rol ha passat.—

Després d'aquesta lluita, i tenint en compte les ensenyances de la mateixa els Sindicats obrers seran els qui controlaran i ordenaran l'economia—altre cosa seria caure en els mateixos defectes que portaren aquesta matança—és per tant precis que els obrers ens donguem compte del paper que tindriem de jugar, i que sapiem donar l'escalf i el valor necessari als nostres Sindicats d'Indústria, base de la victòria i de la seguretat econòmica del proletariat.

Obrers; enfortim el Sindicat, sols ell és, i té d'ésser el nostre representant, si sabem situarnos Sindicalment en aquesta hora, no tornaran jamai les matances organitzades pel Capitalisme, i pels polítics imperialistes.

S. I. A.

S. I. A. és l'apoi dels nostres combatents i llurs famílies.

S. I. A. és qui vetlla pels nostres ferits.

S. I. A. té guarderies planes de llum i perfums de natura pels infants desvalguts.

S. I. A. no té colors ni pàtries; és nascuda de l'Humanitat i per l'Humanitat.

[Antifeixistes, feu-vos ds S. I. A.]

Agrupació Local de S. I. A. Rambla Pi Margall, 23 2.ª (dijous i diumenges).

La República ha parlat a món

Per l'alt parlant de Ginebra i per boca d'Alvarez del Vayo, la República ha parlat al món. Tots els pobles del món saben a hores d'ara, la injustícia, la gran injustícia que s'està cometent a la República Espanyola.

El poble heròic, abnegat que està al costat de la República: aquest poble que lluita, que mor, que sofreix tan estoicament totes les adversitats que comporta aquesta lluita cruenta que ja fa vint-i-dos mesos que dura contra el feixisme internacional, ha dit a Ginebra les paraules precises per a desfer i posar en evidència la política absurda, denigrant, que les potències democràtiques estant desenvolupant arran del nostre problema.

La veu potentia d'aquest poble magnífic, que sab resistir tant admirablement les escames brutals del feixisme, ha parlat també de manera al·lisonadora, a aquelles masses obreres que en molts països, encara es deixen influenciar per falsos apostols de les emancipacions socials dels homes i d'independència dels pobles.

Es veritat que a Ginebra, pobles tan carregats de raó com el nostre; allí no pot anar-s'hi amb gaire optimisme i amb la confiança que els seus drets els hi seran reconeguts. Però, a la vegada, és un bon lloc perquè des del qual la veu del nostre poble atropellat, és pugui fer sentir i, deixon-deixi d'aquesta passivitat que la massa obrera mundial s'ha caracteritzat fins ara. Tenien raó aquells periodistes alemanys i italians a Ginebra, en dir que els discursos d'Alvarez del Vayo eren d'una gran i eficaç propaganda. Es ben significatiu que homes de països que llurs amos es mantenen al poder, gràcies a tot l'aparell coercitiu de les armes, temin les paraules.

Ja poden fer els Chamberlains i els lorts Halifax el que vulguin, que la llum de la foguera d'Espanya llurs habilitats no podran evitar que sigui compresa a tot el món. Hi ha democràcies que necessiten la S. de N. per a poder legalitzar moltes accions i que cal tenir una pell molt groixuda per a defensar-les amb impassivitat. Però, és una necessitat, que al haver d'escoltar les defenses valentes com les del nostre poble, els fa passar males estones.

Fan el distret, el sord, però, més aviat o més tard, hauran de reconèixer que un poble que ha passat vint-i-dos mesos perdent a la guerra, sense

desmoralitzar-se, ha de tenir una idealitat molt arrelada i que al donar-li aquesta moral tan magnífica que ofereix davant de tots els contratemps demostra que no està disposat a morir tristament.

A Londres i París volen donar a entendre que el problema d'Europa es limita simplement a una lleu topada entre les democràcies i les dictadures. D'ací els esforços de voler solucionar el problema d'Espanya de manera que no signifiqui un trencament radical del passat. Cada vegada són més clares les intencions de la no intervenció: ni Franco ni revolució social. De Franco, ja tindrem cura nosaltres que no sigui mai possible la seva dominació a la nostra terra. I si volen ofegar o reduir la nostra revolució, mal els pesi als homes dels departaments d'estat d'Anglaterra i França, ens sobra moral per a obligar a tenir en compte la nostra decisió. Mentrestant, poden votar en contra nostre. Sols ho sentim per aquells que la setmana passada creien tenir la pau a l'abast de la mà.

FALK

Designat Administrador del nostre setmanari, el company Joaquim Pou, totes les reclamacions relacionades amb l'esmentada administració hauran d'adreçar-se al company de referència.

La guerra y la revolución

La guerra es la continuación por otros medios de la política de tiempos de paz.

Klausewitz.

I

Eso escribió el gran teórico militar. Por eso vemos que esos «otros medios», son la militarización de la nación, y la destrucción de la fuerza principal del enemigo. Hacer la guerra es pues buscar la manera de matar cuantos más hombres mejor,—he aquí la teoría que privó siempre en nuestros generales del ejército pretoriano de la monarquía,—y en eso caso se acerca a la verdad el que escribió que Franco hace la guerra al pueblo español.

El mismo proclamó cínicamente que la fuerza principal del pueblo ibérico, los obreros organizados de la industria i del campo, debían de ser sa-

crificados hasta el último, si el capitalismo quería reinar como señor absoluto en España, y fijó la cifra descaradamente de «tres o cuatro millones» —de eso no se ha enterado lord Plimouht, ni sus secuaces de la no intervención—y esa cifra es el número de los condenados a muerte por los energúmenos que han traicionado España, en complicidad con los teutones y los italianos.

En nuestra guerra, se dan dos casos bien expresivos; cuando empezó eran unos militares que en complicidad con el clero y la plutocracia, para satisfacer sus apetencias insanas, se sublevaron contando con encontrar al proletariado, dormido, ya que de antemano sabían que dominarían al poder... pero respondió el proletariado que, aglutinado en las organizaciones sindicales, ni dormía ni tenía confianza en ellos, ni en las fuerzas gubernamentales, contaba con su espíritu fuerte y con su fuerza de luchador, y además con muchos compañeros abnegados que le merecían entero crédito y confianza, y triunfo. Ese triunfo del pueblo en aquellas gloriosas jornadas de Julio, transformó aquel movimiento insurreccional en un amplio movimiento de clases.

Más tarde, la descarada ingerencia de Italia y de Alemania, con las unidades de sus ejércitos la convirtieron en una guerra de independencia, que a pesar de todos los obstáculos el proletariado Ibérico ganará.

Y porqué no decirlo?, las masas proletarias de Iberia al intervenir tan intensa y directamente en esta guerra, han comprendido lo que se jugaban, y lo que para el mundo representa su triunfo, o su derrota, y al responder a la provocación fascista última arma del capitalismo, ensayó con plenitud de capacidad y responsable de sus actos la transformación económica más grande que han conocido los tiempos.

Es decir, el pueblo Ibérico al responder al capitalismo, «presente» respondió como debía, con su Revolución; que esta Revolución es aún fragmentaria, e incompleta?, que ella ha sido temporalmente apartada de sus principales objetivos?, no importa, ella no ha muerto, sigue su camino sin alaracas innecesarias, y bien arraigado en el corazón del pueblo Ibérico que lucha por su liberación.

Que diferencia hay entre una Guerra y una Revolución?; desde el punto de vista del sacrificio humano, ninguna; las dos utilizan la fuerza de las armas, «las dos matan». Más la guerra mata porque su lema es «matar por matar». La Revolu-

ción en cambio mata solo por necesidad, y tiene por lema: transformar la vida, hacerla más humana, más bella...

En España, dos fuerzas armadas están hoy en presencia,—la que empezó el 19 de Julio del 36, por un movimiento de unos militares armados, contra un pueblo sin armas que tenía que luchar con un ejército sin corazón ni vergüenza,—hoy por virtud de la No intervención «democrática» se ha transformado en una lucha de dos ejércitos igualmente potentes, bien pertrechados y capacitados; el uno hace la guerra teniendo por lema: «continuar la misma política por otros medios» es decir, el exterminio de los adversarios; el otro que se ha visto obligado a aceptar esta guerra, tiene por lema: transformar el sistema de las relaciones sociales, y por consecuencia humanizar la intimidad individual del ser humano, atacando las viejas instituciones endémicas, cargadas de vicios y lacras, que representaban la corrupción en todo su descarnado sentido.

Los guerreros mercenarios, profesionales, luchan para gozar matando, por el placer sádico de destrozar vidas y haciendas, de violar, y más que nada por el placer de imponer una vergonzosa humillación a los vencidos, seguida de una esclavitud impuesta por una disciplina de cadáver.

Los Revolucionarios,—anarquistas, comunistas, socialistas, republicanos,—es decir, el pueblo Ibérico, el rebelde indómito, que no pudo sojuzgar jamás ningún déspota, quiere vivir, y procurar que viva todo ser humano libre de cadenas, su lema—nuestro lema,—no es el de someter al pueblo vencido a una humillación vil, e inhumana; nuestro lema, es el convertir a una existencia, más justa, más humana, no ya al pueblo Ibérico, sino a la humanidad toda.

Por eso hemos aceptado el desafío del Capitalismo Internacional, y hacemos esa Guerra cruel, implacable al fascismo, por eso, solamente por eso, para libertar al ser humano de la esclavitud que quieren imponerle los monstruos Hitler y Musolini, hemos empuñado las armas fraticidas...

FELIX PROS

(Continuará)

S'ha extraviat el Carnet n.º 134589 que pertany al company Ernest Salieras de la Secció Fusters, Ebanistes i Carrossers. Resta per tant anul·lat.

Beneficència Vilafranquina

Fà unes setmanes, que desde aquestes columnes la Junta Directiva d'aquesta Entitat, feia una crida al poble vilafranquí demanant-li un ajut per l'obra humanitària que si practica i no en vè, deia en aquella crida, esperava que com en altres ocasions, els ciutadans vilafranquins fent honor als seus sentiments humanitaris, respondrien a mesura de les seves respectives possibilitats, puix que hem vist augmentada la llista de socis protectors, molt particularment entre les organitzacions obreres, avui contem ja entre ells, a un bon nombre de col·lectivitats, cooperatives i seccions de les dues Sindicals i és d'esperar que seguirem rebent noves inscripcions fins a poder registrar l'adhessió de totes elles. També s'han inscrit nous socis de ciutadans que no volen deixar decaure el sosteniment d'aquesta benemerita institució. Igualment s'han rebut alguns donatius en efectiu i en queviures, a tots ells la Junta els ha de regrejar aquestes valuoses cooperacions a la seva obra, i que en part vehen a aixugar el dèficit que mensualment es registra a causa del crescut nombre d'asilats que cal assistir, agreugat amb l'encariment de les subsistències.

Pero cal encara anivellar el pressupost, cal buscar nous recursos per a que en aquella casa no hi manqui allò més precís per a ajudar als nostres

vellets i per tal de lograr-ho, la Junta ha editat uns segells de 10 i 25 cèntims, per els quals és d'esperar que els vilatants no desprestaran ocasió per a adquirir-los i propagar-los ja que al fer-ho, seguiran ajudant l'obra d'assistència social que amb tant bon acort fundaren uns altruistes vilafranquins i que amb tan d'interès i constància ha sapigut continuar tot el poble de Vilafranca.

Sempre ha sigut per aquest poble una gran satisfacció, el poder mostrar l'obra de la nostra Beneficència Vilafranquina, pero mai com ara, en aquests moments de grans convulsions, creiem que ens hem de sentir satisfets i orgullosos de poder-la sostenir i seguir mostrant els seus grans serveis, però per a sentir-sen del tot satisfets, cal que no hi manqui l'ajut de tots per modest que sigui; adquirim doncs els segell de la Beneficència Vilafranquina i a l'ensemprocurem que els nostres familiars, els nostres amics, els nostres veïns i els visitants n'adquireixin i al fer-ho i al fer aquest nou esforç, si que podrem dir amb satisfacció, que complim un dels nostres deures socials.

Visat per la Censura

Impremta Claret - Vilafranca del Penedès

HOJAS DE AFEITAR

a precios sin competencia y de calidad insuperable, elaboradas por personal de reconocida capacidad técnica ofrecen

HIJOS DE ROGELIO ROJO

(Empresa colectivizada)

Suministro solamente al por mayor. Vilafranca del Penedès. Despacho para la venta: Rosellón, 168. Barcelona.

A Z Y M O L

Evita l'agror i que els envasos vinosos es floreixin.

SEPSA

Societat Enològica del Penedès (Empresa col·lectivitzada)

VILAFRANCA

Fábrica de Farines "LA VILAFRANQUINA"

indústria col·lectivitzada

Carrers del Dos de Maig i Manuel Azaña. Tel. 87

AGRICULTORS:

Aproveiteu el temps. Aquesta casa, per la seva gran capacitat de molturació, entrega al dia les partides de blat y ordi.

Cooperativa de Fusters, Ebenistes i Carrossers "LA POPULAR"

Exposició i venda de mobles a la Plaça de la Constitució n.º 39.

Subministre directe al públic

SOLIDESA

GARANTIA